

VELESILE POSREDUJEJO V BRAZILSKEM SPORU

WASHINGTONSKA VLADA NAROČILA LADJI "PENSACOLA" NAJODPLUJE PROTI BRAZILIJ

Vstaši poročajo o novih zmagah. — Anglija ima pripravljene križarke, da zaščitijo svoje interese. Brazilsko poslaništvo dementira vstaška poročila. — Vlak na katerem se je nahajalo tisoč vojakov, je skočil s tira. — Vstaši razpolagajo z 80,000 vojakov.

WASHINGTON, D. C., 12. oktobra. — Wm. R. Castle, nodomestujoči državni tajnik, je včeraj objavil, da je dobila ameriška križarka "Pensacola" naročilo, naj odpluje v Guatanamo, kjer naj čaka nadaljnjih navodil. Če bo treba, bo takoj poslana v braziljsko vodovje, da bo ščitila interese in življenje tamošnjih ameriških državljanov.

V oficijelnem sporočilu je rečeno, da je vsled negotovosti, ki vlada v Braziliji potrebno imeti v tamošnji bližini bojno ladjo.

Ameriška vlada potemtakem ne veruje ponovnim zatrdilom tukajšnjega brazilskega poslaništva, da ne morejo zaznamovati vstaši nobenih uspehov.

KINGSTON, Jamaica, 11. oktobra. — Angleška križarka "Dountless" je pripravljena, da takoj odpluje proti Braziliji, da ščiti tamošnje angleške interese. Tudi križarka "Delhi" je baje dobila isto povelje.

RIO GRANDE DO SUL, 12. oktobra. — Iz Sao Paulo poročajo o novih vstaških zmagah. Vstaši so baje zadobili kontrolo nad vso državo Sao Paulo.

Vstaši iz držav Minas Geraes, Parana in Rio Grande do Sul prodirajo proti glavnemu mestu.

Pri Florianopolisu v državi Santa Catherina se se pripravljajo nadaljne čete za napad na mesto, v katerem se nahaja edina zvezna garnizacija.

Neko drugo poročilo pravi, da je bilo v državi Sao Paulo poginanih v beg na tisoče zveznih vojakov.

Razen 50,000 vstašev, ki so bili mobilizirani na severu, koraka nadaljnjih 30,000 vstašev z Juga proti glavnemu mestu.

SAO PAULO, 11. oktobra. — Nepotrjena poročila javljajo, da je skočil iz tira vlak, ki je vozil iz Rio de Janeiro proti pristanišču Santos. Na vlak se je nahajalo nad tisoč vladnih vojakov. Koliko jih je bilo pri tem usmrčenih ali ranjenih in kako je nesreča nastala, poročilo ne omenja.

ZOPETNI POLET ČEZ ATLANTIK

Aeroplan 'Columbia' zopet v akciji. — Letalcu Boydu se načrt ni popolnoma posrečil.

CROYDON, Anglija, 11. oktobra. Kapitan P. E. Boyd in poročnik Harry Connor sta pristala včeraj tukej v znanem ameriškem enokrilniku Columbia ob štirih popoldne.

Poletela sta semkaj z otoka Tresco. Kot znano, sta oba letalca odletela v četrtek zjutraj iz Harbor Grace ter se ustavila na Tresco, na Solly otokih, ob južno-zapadni o-bali Anglije. Ravna pot z otoka Tresco na Croydon letališče znaša 290 milj.

Med številnimi, ki so prišli, da pozdravijo letalca, se je nahajal tudi Charles Levine, ki je kot znano poletel 1927 iz Amerike v Nemčijo. Lin.

HINDENBURG IN PORENSKA

Omenil je tudi Saar dolino ter dal izraza svoje-mu upanju, da bo Nemčija kmalu združena in močna.

TRIER, Nemčija, 11. oktobra. — V nagovoru, katerega je imel tukaj državni predsednik Hindenburg, je proslavil zvestobo Porenske tekono-kupacije ter rekel, da je to inspi-racija za vso deželo. Nemci se mo-rajajo zopet združiti, ker le na ta na-čin je mogoče doseči močno ter edi-ro Nemčijo.

Ko je omenil Saar dolino, je rekel pr oščnik: — Cilj zopetnega združenja vse Nemčije ni še dosežen in trdno u-pam, da bom doživel dan, ko bo vsa Nemčija združena, ne pa raz-deljena od strankarskih bojov ter prepilov.

Obisk v Trierju ter govor se je završil v poteku potovanja, katerega je vprizo l'predsednik skozi prej zasledeno ozemlje: Jutri se bo vr-nil predsednik zopet domov, v Ber-polin.

KRALJ BORIS NA LAŠKEM

Kralj Boris je dospel in-cognito v zvezi s svojo poroko s hčerko kralja Emanuela.

PISA, Italija, 11. oktobra. — Kralj Boris je bil včeraj zvečer pri svoji nevesti in pri kraljevi družini v San Rossore. Grad je bil izpreme-njen takorekoč v oboroženo tabo-rišče.

Poročevalec dobro informiranega Giornale d'Italia pravi, da je prišel kralj Boris incognito z avtomobilom v San Rossore in da so ga nastani-li v gradu Domo, ki leži v notra-njosti meja kraljevskega posestva. Danes so izvedeli, da se bo vrši-la poroka najbrž 28. oktobra. Glasi se, da bo vršila skrajno privatno in brez maše, ker ni Boris katolik.

Princesinja Giovanna si namreč želi, da bi se vršila poroka v mestu Pisi ter je govorila glede tega že z županom mesta.

PREDSEDNIK IMENOVAL DELEGACIJO

WASHINGTON, D. C., 11. okto-bra. — Hoover je imenoval ameri-škega poslanika v Bruslju, Gibsona, in ameriškega poslanika v Sviči, Wilsona, posebnim delegatom, ki bosta zastopala Združene države v razorožitveni komisiji pri Ligi na-rodov.

ZDRAVSTVENO STANJE HOOVERJEVEGA SINA

WASHINGTON, D. C., 12. okt. — Predsednik Hoover se je danes vr-nil iz svoje poletne kempe v West Virginiji.

V poletni kempi se nahaja Hoo-verjev najstarejši sin, ki bolega na jetiki. Zdravniki, v kojih oskrbi se nahaja, pravijo, da se mu je obr-nilo na bolje.

Z VINOM SO GASILI POŽAR

VELIKA KANIŽA, Madžarsko, 11. oktobra. — Tukaj je izbruhnil ve-lik požar, toda gasilcem je naenkrat zmanjkalo vode. Začeli so gasiti z vinom, katerega so nosili iz bliž-njih zidanic. Pa tudi z vinom niso mogli pogasiti ognja.

KONEC VOJNE NA KITAJSKEM

Ker so se čete Jena umak-nile, se je vlada lotila naloge, da premaga rdečkarje. — Stališče Nankinga utrjeno.

ŠANGHAJ, Kitajska, 11. oktobra. Državljanska vojna Kitajske, ki je trajala sedem mesecev, je dejanski končana. General Jen Hsi San je bil izločen kot vojaški faktor in nje-go-ve čete se umikajo z bojnega polja, dočim je bila večina čet maršala Fenga absorbirana od Nankinga ter se bori še majhna peščica v bližini Lionga.

Trajno se vzdržujejo govorce, da je sklenil Feng tajen dogovor z Nan-kingom.

Stališče Nankinga je sedaj naj-močnejše kar je bilo kdaj, odkar so prišle kantonske armade prodirati proti severu pred štirimi leti, ker je negotovost radi stališča Mandžureev metala senco dvoma glede bodočnosti Kitajske.

Nanking je pričel že domnevati, da je popolnoma zmagal. Odredil je že odhod petih divizij z bojne fron-te, da jih porabi za boj proti komu-nistom v provincah Hupeh, Honan in Kiangsi.

Prvi namen je baje, da se zopet zavzame Sengtaoem, dobrostoječe mesto ob reki Han, zapadno od Han-kova. To mesto je bilo zavzeto več-raj od komunistične armade, močne 10,000 mož.

Nanking sledi svojim zmagam 3 politiki sprave. To je postalo jasno danes, po objavi plenarne seje ek-sekutivnega komiteja. Cilj sestanka je bil v prvi vrsti neposredna reor-ganizacija vlade.

Drugi namen je bilo sklicanje četrtega kongresa Kuomintang stranke.

Tretji cilj je bil sestavljenje poli-tike, da se pospeši finančno rehabi-litacijo dežele.

Sprejeli bodo nov in višji tarif.

Na ta način upa Kitajska prema-gati svoje težkoče ter stopiti zopet v vrsto drugih, naprednih dežel.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

MILIJONAR ZAPUSTIL ŠESTNAJST ŽEN

Oporoka Irca, ki je umrl v zapadni Afriki, razpo-laga s premoženjem treh milijonov.

LONDON, Anglija, 11. oktobra. — Neobičajno privatno življenje je bilo razkrito vsled oporoke Irca, ki je umrl pred kratkim v Lagosu, v zapadni Afriki.

Ta mož je imel šestnajst žena ter nekako petdeset otrok, ki bodo vsi deležni zapuščine.

Njegovo ime se navaja kot Mr. Doherty ter se glasi, da je dal vsa-ki svoji ženi hišo v Lagosu, kjer je Irec živel skoro večino svojega življenja.

V izvanrednem dokumentu, ka-terega preiskujejo oblasti, se navaja ime vsakega otroka, ki so včasih ta-ko dolga, da jih ni mogoče izgo-ovoriti. Uradniki pravijo, da ni v o-poroki nikake pomote in če bo spoz-nan duševno zdravim, bodo morali izvesti oporoko.

LIBERALCI PROTI PINCHOTU

PHILADELPHIA, Pa., 12. okt. — Voditelji republikanske organizaci-je v tem mestu so obrnili hrbet re-publikanskemu kandidatu Pincho-tu, ter sklenili pri volitvah podpi-rati demokratskega governerskega kandidata John H. Hemphilla, ki se je zavzel za preklc 18. amend-menta.

SIR JAMES MELVILLE ODSTOPIL

LONDON, Anglija, 12. oktobra. — Danes je odstopil Sir James Mel-ville, ki je bil generalni pravdnik v MacDonaldevem ministrstvu. Pra-vijo, da je odstopil iz zdravstvenih razlogov.

Kdo bo njegov naslednik, zaen-krat še ni znano.

NEURJE NA PORTUGAL- SKEM

LIZBONA, Portugalsko, 12. okto-bra. — Nad tukajšnjim mestom se je utrgal oblak. Naliv je bil tako močan, da je stala po nekaterih u-licach voda šest čevljev visoko. Brzo-javni in telefonski promet sta bila prekinjena.

BERAČENJE NESE

V Liverpoolu se je usmrtil pred nekoliko dnevi 36-letni poklicni berač Hanson ki je ostavil pismo, v katerem navaja, da se je naveli-čal večnih izsiljevanj neke ženske, ki mu je grozila z ovadbo. Hanson je imel odrezano nogo in se je pri svojem poslu izdajal za vojne-ga pohabljenca, čeprav ni bil vojne ni-koli videl. V istem pismu piše, da je znašel njegov povprečni dnevni zaslužek 4 funte sterlingov in da je prosičanje sploh najbolj izdaten poklic na svetu.

Londonski listi poročajo k temu, da bo imel Hanson prav, kajti zna-ni so primeri, da zaslužijo potu-joči prodajalci žveplenk 650—750 funtov na leto, neki možakar v Ox-ford Streetu, ki berači dvakrat na teden, ima v bližini Londona lepo vilo in se vozi v lastnem avtomobi-lu — kadar ne "dela", drugi tip te vrste pa prebije vsako leto na "do-pustu" v Parizu. Oblasti so proti takšnim elementom brez moči, ker bi bilo po zakonu potrebno, da jih kakšen oškodovanec ovadi — tak-šnega človeka pa iz razumljivih razlogov ni dobiti.

ARETACIJE V ŠPANJI

Oblasti v Madridu in Bar-celoni so nastopile pro-ti komunistom in delav-skim voditeljem.

MADRID, Španja, 11. oktobra. V Barceloni in v Madridu je pri-čela policija zasledovati komuniste ter delavske voditelje.

Aretiranih je bilo dosti komuni-stov in agitatorjev, a imena niso znana, ker jih uče policija razkriti.

Aretacije so bile posledica več-rajšnje izjave ministrskega pred-sednika Berenguerja, da bo vlada uveljavila stroge odredbe, da zatre številne izgrede, ki so se pojavili po vsej deželi v zvezi z mnogimi stav-kami.

SEVILLA, Španja, 11. oktobra. Tukajšnja policija je aretirala sed-em oseb, ki so bile obdolžene, da so zantile številne stavke v tukaj-šnjem kraju.

Governor grof San Luis je dal izraza svojemu strahu, da bo mor-da izbruhniti generalna stavka, a ta bojazen ni bila utemeljena. Policijška sila je bila zelo skreč-na, a preostali uradniki so dobili povelje, naj takoj nastopijo proti kršilecem miru.

CARTAGENA, Španja, 11. okt. Petnajststo delavcev, ki so zaposle-ni pri zgrajenju cenenih hoš, je da-nes zastavkalo, ker so bili številni odpuščeni iz gospodarskih razlo-gov. Stavka se obrača proti mest-nim oblastim, ki puste graditi te hiše.

MADRID, Španja, 11. oktobra. — Major Ramon Franco, eden naj-bolj znanih španskih letalcev, je bil danes aretiran in prevedel so ga v vojaško ječniknico.

Dolži se ga, da je skušal vprioriti revolucionarno gibanje.

Major Franco se je pred kratkim pridružil republikancem.

POGREB ŽRTEV BALONA R-101

Pogreba se je udeležila ogromna množica pre-bivalstva. — Svečano-stim je prisostvoval tu-di Ramsay MacDonald.

CARDINGTON, Anglija, 12. okto-bra. — Danes so pokopali v skupni grob žrtev ki so se smrtno ponesre-čile pri katastrofi največjega anglo-škega vodilnega balona R-101. Po-kopali so ju v neposredni bližini o-gromnega hangarja, odkoder se je bil podal balon pred dobrim ted-nom na usodepolni polet proti In-diji.

Ko so spuščali krste v grob, so od-dali vojniki več salve, vojaška godba je pa igrala žalostinke.

Pogrebni svečanosti so se ude-ležile ogromne ljudske množice. Navzoči so bili skoro vsi člani vla-de, med njimi tudi ministrski pred-sednik Ramsay MacDonald.

Kot znano, jih je izmed vseh, ki so se nahajali na balonu, ostalo sa-mo šest pri življenju. Vsi drugi so bili na mestu usmrčeni oziroma so pozneje podlegli poškodbam.

FASISTI IZGNALI BIVŠEGA ŽUPANA IZ STRANKE

RIM, Italija, 1. oktobra. — Bivši milanski župan Ernesto Belloni, je bil danes na povelje fašističnega tajnika izgnan iz fašistične stran-ke. Malo prej se je vršil proti nje-mu proces zastran obrekovanja. Belloni je namreč dožlil bivšega fa-šističnega tajnika Farrinacija raz-nih nepostavnih dejanj.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

Neglede kje živite, v Kanadi ali Združenih Državah

je pripravno in koristno za Vas, ako se poslužu-jete naše banke za obrestonosno nalaganje in pošiljanje denarja v staro domovino.

Naša nakazila se izplačujejo na zadnjih poštah naslovljencev točno v polnih zneskih, kakor so izkazani na pri nas izdanih potrdilih. Naslovljenci prejmejo toraj denar doma, brez zamuda časa, brez nadaljnjih potov in stroškov.

Posebne vrednosti so tudi povratnice, ki so opremljene s podpisom naslovljencev in žigom zadnjih pošt, katere dostavljamo pošilja-teljem v dokaz pravičnega izplačila.

Enake povratnice so zelo potrebne za posameznike v slučaju ne-sreče pri delu radi kompenzacije, kakor mnogokrat v ramih slu-čajih tudi na sodnji v stari domovini.

Nastopni seznam Vam pokaže, koliko dolarjev nam je začasno po-treba poslati za označeni znesek dinarjev ali lir.

V Jugoslavijo			V Italijo		
Din	500	\$ 9.40	Lir	100	\$ 5.75
"	1000	\$ 18.80	"	200	\$ 11.50
"	2000	\$ 37.60	"	300	\$ 16.50
"	2500	\$ 46.25	"	500	\$ 27.40
"	5000	\$ 91.50	"	1000	\$ 54.25
"	10,000	\$ 183.00			

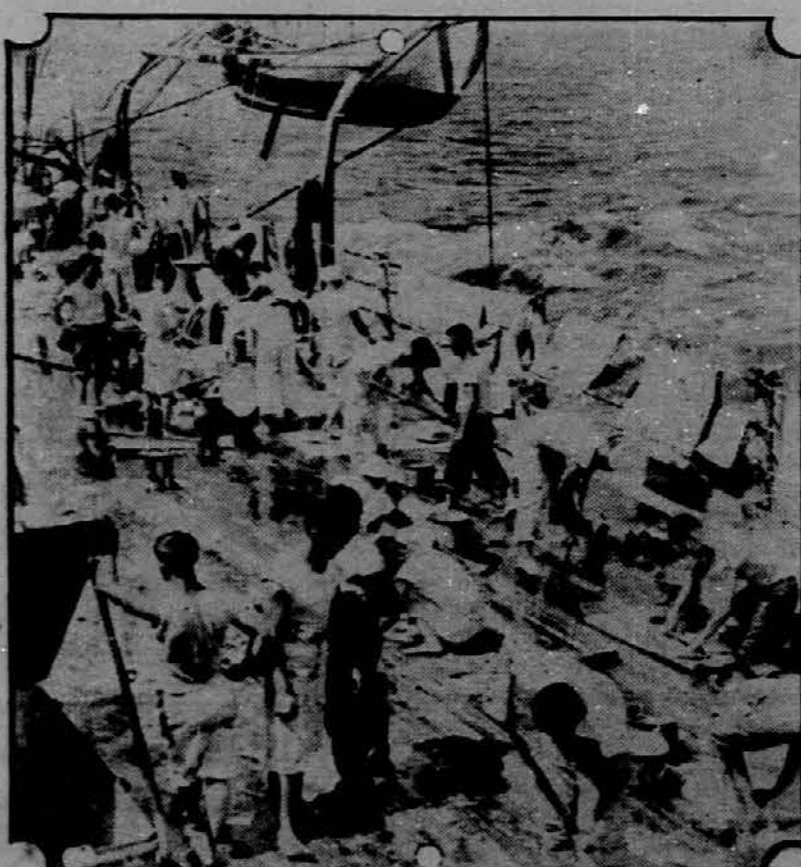
IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Pristojbina znaša 60 centov za vsako posamezno naka-zilo, ki ne presega zneska \$30.—, za \$35.— 70 centov, za \$40.— 80 centov, za \$45.— 90 centov, za \$50.— \$1.—, za \$100.— \$2.—, za \$200.— \$4.—, za \$300.— \$6.—.

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih, lirah ali dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazi-ljih priporočamo, da se poprej z nam pisnimim potom sporazume-te glede načina nakazila.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino 75 centov.

SAKSER STATE BANK
88 COBTLANDT STREET NEW YORK, N. Y.
Telephone Barclay 0380 — 0381

PRED PRAZNIKOM

Slika nam kaže mornarje na ameriški bejni ladji "Pennsylvania", ko čistijo krov.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President Louis Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.
Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Dopolni brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovna.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3378

ZACETEK KONCA

Clinton W. Gilbert, ki je poseben washingtonski poročevalec "N. Y. Evening Post" je objavil članek, ki vsebuje zelo zanimivo novico, namreč, da se je posebna komisija, kateri je poveril Hoover preiskavo glede izvedbe postav, izrazila proti prohibiciji.

Komisija tvori devet ali deset članov, ki so razen enega ali dveh, vsi bolj nagajeni na suho kot pa na moko plat.

S tem seveda ni rečeno, da bo komisija priporočila preklic osemnajstega amandmanta, oziroma stavila tak predlog kongresu, ko se bo zopet sestel.

Za tak odločilen korak se konservativci nikakor ne morejo odločiti.

Navzlic temu pa zatrjuje Gilbert, da je komisija soglasno, ali že vsaj deloma soglasno, sklenila priporočiti izpremembo prohibicijske postave ter pozvati zvezni parlament, naj dovolji izdelovanje pravega piva.

Komisija je prišla namreč do prepričanja, — pravi Clinton W. Gilbert, da določb prohibicijske postave ni mogoče izvesti. Vzroka za to pa ni iskati v korupciji oziroma pri korumpiranih suhaških uradnikih, pač pa v stališču, ki ga je zavzele prebivalstvo napram prohibicijskim postavam. Po nekaterih okrajih je večina prebivalstva, po nekaterih pa manjšina, ki naravnost onemogoča obratovanje prohibicijskega stroja. Nikjer niso ljudje za prohibicijo tako navdušeni, da bi šli suhaškim agentom na roko.

Odpor je vsepovsod znatno večji kot pa podpora, tako da na izvedbo pastave v sedanji obliki niti misliti ni.

Poročevalec prav, da je v vsej komisiji en sam član, in sicer bivši zvezni sodnik in zvezni senator Kenyon, ki se zavzema za ohranjanje suhaške postave v sedanji obliki. Vsi drugi člani so pa prepričani, da bo treba postavo toliko izpremeniti, toda dovoljevala dobro pivo. Edinole na ta način bi bilo mogoče nekoliko izboljšati razmere. Le dva ali trije člani se zavzemajo za preklic osemnajstega amandmanta.

Da varjenje dobrega piva ne bo rešilo problema, je jasno na prvi pogled.

Vtihtapljanje in izdelovanje žganja na drobno in na debelo se bo vršilo še naprej.

Pomagati zamore le popolno razveljavljenje prohibicijske zakonodaje in preklic osemnajstega amandmanta.

Nadalje pravi poročevalec, da je tudi predsednik Hoover istega mnenja kot ga ima večina v komisiji. Dovoliti namerava izdelovanje piva, in če bo treba, bo šel še nekoliko dalje.

S tem je tudi potrjena domneva, da se je senatni kandidat Dwight Morrow izrazil izredno predsednikovo povelje za preklic osemnajstega amandmanta.

Kaj vse mora Liga narodov.

Emir Buharski je bil pred vojno najbogatejši azijski vladar. Imel je harem s 110 ženami in 35 milijonov funtov šterlingov premoženja. A pred boljševiki je moral pobegniti v Afganistan. Kot ubog begunc je zdaj naprosil Ligo narodov, naj mu pomaga dobiti odškodnino za izgubljeni prestol in bogastvo.

V Foreign Office-u, britskem zunanjem ministrstvu, kjer se je v tej zadevi glasni poročevalec londonskega "Morning Expressa", so menili, da zadeva ni tako brezupna, kakor bi se zdelo na prvi pogled. Večkrat so se udeležili Lige narodov tudi one države, ki sicer niso njene članice. Tako je bila zastopana Turčija pri mosulskih pogajanjih, sovjetska Rusija pri debati o splošnem razoroženju. Torej ni izključeno, da bo povabila Liga narodov v Ženevo na razgovor zastopnike sedanje sovjetske buharske vlade ter ne a njimi sestanila, tako in s čem bi lahko pomagali nekdanjemu haremščiku.

NOBEN ČEHOSLOVAK V ITALIJO!

Praški "Narodni Listy" objavljajo sledeče italijansko poročilo:

Rim, 21. septembra. (Stefani).

Milanski list "Popolo d'Italia" se poča z rezultati komisije, ki je preiskala pomorsko nesrečo, ki se je pripetila 6. julija, ko je zavozil italijanski parnik "Francesco Morosini" v jugoslovanski parnik "Karadjordje". Po mnenju lista je bilo pri tej katastrofi dokazano pravilno postopanje italijanske posadke, katere ne zadene nobena krivda. Nadalje je rečeno, da je bil poveljnik parnika "Karadjordje" kapitan Prodan, ki je skoro vedno pijan. V svoji kabini v prijetni družbi in sicer nag. Parniku je poveljeval drugi častnik Žujović sredi dveh lepih Sokolic. V trenutku katastrofe je udaril na vso moč z nogo ob tla, pod katerimi je bil baš poveljnik, ki se je potem pojavil nag, da prevzame poveljstvo.

Nadalje je ugotovljeno, piše omenjeni list, da so bili vsi potniki, skoro izključno poljski in jugoslovanski Sokoli, vračajoči se z beograjskega zleta, v izredno dobrem razpoloženju, kar je bila posledica gostije, napitnice in oblega popivanja. O tem priča tudi dejstvo, da so mnogi, ko so bili komaj rešeni na italijanski parnik, sredi žrtev in nazivlje ječanj ranjenih proslili, naj navijejo gramofon, da bi lahko plesali.

List naglašja, da je bil z jugoslovanske strani odklonjen predlog, da bi zadevo presojala londonska admiraliteta, katere izkušnost in objektivnost sta splošno znani.

Ob koncu izražja list svoje popolno zadovoljstvo z rezultati preiskave, ki so pokazali sijajen nastop italijanskih častnikov in posadke. Rešeni potniki bi morali ohraniti rešitev v nezbrisnem spominu, seveda, če se ne zgodi to, kar se je zgodilo ob priliki druge rešitve na drugi strani Jadranskega morja, katere spomin ni bil smno oblaten, temveč ga se zdaj spremlja zloba.

Temu dostavljajo "Narodni Listy":

Če sploh citiramo ta strahovit dokaz moralne otopenosti, ki jo siri po svetu italijanska uradna agencija storimo to samo z namenom, da se naša javnost znova prepriča kakšen je duh "civilizacije", ki mori Slovence v Italiji, potem pa se pljuje po njih s psevkami.

Junakeškega kapitana Prodana, vzor plemenitega starega pomorščaka in njegovega vrlega druga Žujovića ne bomo branili pred nesramnim in lažljivim obrekovanjem. Junaki ne potrebujejo tuje obrambe, a ta dva, ki sta rešila življenje več sto potnikov s "Karadjordje", sta resnična junaka, prav tako kakor oni, ki so ostali v temi in do pasu v vodi do zadnjega trenutka pri strojih in tvega lastno življenje za druge. Strupna italijanska elita bo samo povečala naše spoštovanje in hvalečnost do njih.

Podlim savražnikom vsega slovanstva ni zadostoval samo nizkoten napad na dva moža. Pljujejo tudi po naših in poljskih Sokolih, sramotne naše žene! Vsi so bili baje pijani. Namigava se, da je zakrivila katastrofo njihova nedostojna zabava.

Ko je nazval italijanski tisk po tržaški usmrtitvi štiri umorjene mlade Jugoslovane "živina" in "stekil psi", ko je bruhal na vse slovanstvo psokve, kakor barbari. Ste nico, potepuhi, bastardi in sodrga, ko je nazival nas Čehoslovake "črnci" in slovarske žide, smo menili, da gre za izbruh nenadne podivjanosti, ki obide človeka s slabo vestjo, ko se prepriča, da se njegov podli načrt krha. Od takrat pa je

ZADNJA SLOVANSKA ŠOLA V ITALIJI ZAPRTA

Becrajska "Pravda" poroča pod naslovom: "V Italiji je ukinjena zadnja jugoslovanska šola".

Kakor vsako leto, je bilo tudi letos dne 22. septembra končano vpisovanje učencev v slovensko šolo pri Sv. Jakobu v Trstu. To je edina jugoslovanska šola v vsej Italiji. Šolo vzdržujejo v Italiji živeči Jugoslovani z lastnimi sredstvi in jo je obiskovalo nad tisoč slovenskih otrok. Dne 23. septembra pa je tržaški prefekt po nalogu iz Rima izdal odlok, s katerim se ta poslednja jugoslovanska šola, 600.000-glavne jugoslovanske narodne manjšine ukinja. Šola so morali zapreti in učitelje izpustiti iz službe.

Italija je zaprla zadnjo jugoslovansko šolo, za katero ni dala iz državnih sredstev niti pare, ravno v trenutku, ko se je vršila v Ženevi debata o zaščiti narodnih manjšin. Kakor znano, so se zavzemale za povečanje zaščite narodnih manjšin baš one države, ki same negirajo vsako zaščito. Mi vemo, da so te manjšinske debate le krinka, za katero se skriva težnja po reviziji mirovnih pogojev. Baš v trenutku pa, ko so v Ženevi s tolikim poudarkom branili pravice narodnih manjšin, prihaja iz Italije vest, da je ukinjena zadnja jugoslovanska šola. Ta vest ne potrebuje nobenega komentiranja, ker govori sama za se več kot dovolj. Ni treba govoriti več o zatiranju jugoslovanske manjšine, saj piše o tem ves svetovni tisk. Dejstvo, da je bila po tržaškem procesu ukinjena še poslednja jugoslovanska šola, bo nedvomno globoko odjeknilo po vsej Evropi.

Čemu je bilo to potrebno? Rimska vlada ni imela za to nobenega razloga. Šola so nadzorovala italijanska šolska oblastva, poučeval se je v njej italijanski jezik in izvajal italijanski učni program. Razlika je bila le ta, da so se otroci v tej šoli o osnovnih pojmi poučevali v svojem maternem jeziku in so tako napredovali mnogo hitreje, kakor pa oni, ki so morali obiskovati raznarodene, izključno italijanske šole. Tržaška prefektura je tako mogla poročati v Rim, da je slovenska šola že v celoti izvedla učni program ter da je torej njen nadaljni obstoj nepotreben. Na ljubo lokalnim fašističnim patrijotom je nato rimsko prosvetno ministrstvo odredilo ukinitve šole.

Rimska politika s tem ni ničesar pridobila, temveč je dala le nov dokaz, da noče prijateljstva z Jugoslavijo in da noče upoštevati nobenih želj in potreb jugoslovanske narodne manjšine. Naše stališče do Italije je znano. Dosledno smo se se izogibali in se izogibamo vsega, karkoli bi moglo poslabšati naše odnose z Italijo. Odgovor na vse to je sedaj še ta neukturna gesta rimske oblasti, ki si jo bo zapomnil ves kulturni svet.

ZANIMIVI in KORISTNI PODATKI

FOREIGN LANGUAGE INFORMATION SERVICE—Jugoslav Bureau

LAZI-ZDRAVNIKI NA RADIU.

Zdravstvena oblast države New York je objavila svarilo proti zdravstvenim šarlatanom (radio quacks), ki držijo predavanja o zdravju na radiu.

"Radio", izjavil je Dr. Wynne, je žalibog dvorezen meč, kajti nudi priliko šarlatanom in trgovcem zdravil, ne pa le pravim zdravnikom. Izborni zdravniki imajo radio-predavanja pod prokurateljstvom zdravstvenih oblasti, katere predavanja služijo zares občinstvu, ali na drugi strani tudi mnogi šarlatani so se poprijeli modernega načina oglaševanja potom radia. Tako se pojavljajo mnogi laži-zdravniki in prodajalci čudnih zdravil in zdravilnih pripravov v manjših radio-postajah, kjer ni tako strogega nadzorstva med govorniki.

"Naši smo, da mnogi ljudje, ki so se potom radia predstavljali občinstvu kot zdravniki in so dajali nasvete o zdravstvenih stvareh, niso niti bili licencirani zdravniki. Nasvetovalo se je ljudem raba raznih patentnih lekov za vse mogoče bolezni. Kroglice, "zdravilne jedi", patentni leki in razne priprave so se oglaševale kot baje znanstveni prideiki, izdelani pod vodstvom velikih zdravnikov.

"Naši smo v sploh, da vsi oni šarlatani, ki se dandanes ne upajo več oglaševati v časopisih so našli v manjših radio-postajah svoje zavetje.

"Stvar pa je še bolj nevarna kot njihovo sedaj onemogočeno oglaševanje potom časopisov. Njih način je tako zvičan, da človek dostikrat se niti ne zaveda komercialne svrhe njihovih govorov. Seveda njihova predavanja so na videlje idealna sredstva za podučevanje publike o zdravju, ali kmalu se vidi kam pes tace moli.

"Dostikrat leki, ki se priporočajo s strani šarlatanov, niso ne dobri niti ne slabi, niti ne koristijo, niti ne škodujejo. Škodujejo pa vendarle v tem, da človek jih rabi, ko bi za njegovo zdravje potreboval nekaj drugega. Tako bolni živi v krivi nadi, da se zdravi, med tem ko pravzaprav zanamarja svojo bolezen.

"Ako ste bolni, pojdite k dobremu zdravniku. Ne napravljajte Vi sami svojo diagnozo, niti ne pustite da Vam je napravi kak šarlatan.

"Ne dajte se premotiti po priporočilih, ki hvalijo uspeh tega ali onega leka. Vsak šarlatan more prav zablaka za denar dobiti ne sto marveč tisoč priporočilnih pisem, da prepriča občinstvo o dobrobiti svojega leka.

"Mnogi ljudje pišejo taka priporočila pisma tudi v dobri veri, kajti šarlatanu je prav lahko prepričati kroničnega bolnika, da mu je lek pomagal. Ljudje, ki imajo sta

HALLOWE'EN.

V tem mesecu vidimo v raznih štacunah razstavljenih vsakovrstnih papirnatih priprav v svetlo-oranžni barvi, na primer namizne prte s črnimi zagrabljenimi mačkami na robu, papirne krožnike, dekorirane s copricami, jahačimi na metli, ali pa z okostji in lobanjami. Povsod vidimo papirnatu bučo, majhne, velike, preklunjene kot kaka lobanja in s svečo znotraj.

Vse to služi za proslavljanje enega izmed najbolj popularnih svetovnosti v Ameriki, Halloween, dne 31. oktobra.

Halloween je le poljudna kratica za All Hallows' Eve, kar pomenja predvečer Vseh Svetnikov.

Dasi ta praznik je starega keltskega izvira, je postal v Ameriki popularen med vsemi brez razlike, od kod r izvira. Pravzaprav je postal bolj popularen v Ameriki, kot je bil kdaj v Evropi. Tam se ima zahvaliti za svoj početek starim Druidom, duhovnikom poganskih Keltoev, ki se bili prvotni naseljenci britanskih otokov. Ob tem dnevu so Druidi ugasili ogenj in prisotnosti občinstva, da s tem označujejo konec žetve in uspešnega leta. Kakor se je to zgodilo z marsikaterimi starovremnimi proslavami, se je prvotni namen proslave izgubil v zmes legend in vraž. Nastala je tradicija, da tega dne vile zapuščajo svoja skrivališča in plečejo s copricami v gozdnih livadah. Zli duhovi tega dne uganjajo svoje kvante v zapuščenih starih cerkvah in samostanih in podrinah. Tako je vsaj verovatno priprosti neuk narod. Marsikateri kmet je bil tako prepričan o tem, da je po noči z baklje v roki hodil po svoji farmi, da s tem preganja zle duhove, in pel je pri tem zaklinjajoče pesmi.

Seveda to je bila noč kaj pripravna za vedeževanje in prorokovanje. Med temi je zlasti prorokovanje o bodočem moču igralo veliko vlogo pri dekletih.

Dandanes je še ostalo mnogo tega pri proslavi Halloweena seveda v Sali. Sicer Halloween ni nikak za konit praznik, ali zvečer se mladina kaj rada počasi, se maskira in se zabava s šaljivim prorokovanjem.

ZENE!

Ako imate izostalo, nerodno ali boleče mesecno obdobje, naročite si moje starokrajško zdravilo. Cena zavoju \$3.— Pišite mi z vašim popolnim znanjem! MRS. GRETA LESKOVAR 507 E. 73rd St., New York, N. Y.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

SAKSER STATE BANK

22 CORTLAND STREET
NEW YORK, N. Y.

posluje vsak delavnik od 8.30 dop. do 6. popoldne.

Za večjo udobnost svojih klientov, vsak ponedeljek do 7. ure zvečer.

Poskušajte se vsi brez izjame, da stare in nove denarje hitro.

Peter Zgaga

Zalostno, toda resnično. Tekom zadnjih šestih mesecev se je pripetil v slovenski cerkvi v New Yorku že drugi božji rop.

Če ne bo drugače, bo treba postaviti na mesto tabernaklja močan, jeklen "safe" na oltar.

Na svetu je dosti zagrizenih sovražnikov, žensk, toda jaz k sreči ne spadam med nje.

V ženskah vidim izvor vsega zla, njihovim besedam ne verjamejo in njihovim dejanjem pripisujejo vsakršne stranske namene.

Tako se je sestel mladenič z zagrizenim sovražnikom žensk, in razpletel se je naslednji pogovor:

Mladenec: — Povej mi, če si imel že kdaj z ženskami opravka.

Sovražnik žensk: — O, pa se dosti. Zato sem tudi postal sovražnik žensk.

Mladenec: — Kaj pomeni, če ženska poljubi moškega?

Sovražnik žensk: — To prav nič ne pomeni.

Mladenec: — Zate je torej poljub "nič"?

Sovražnik žensk: — Zame je že nekaj, toda za žensko nič.

Mladenec: — Kaj pa, če te ženska dvakrat poljubi?

Sovražnik žensk: — Dvakrat nič je še vedno nič.

Mladenec: — Kaj pa, če ji neprestano dvoríš in ti slednjič reče, da te ljubi?

Sovražnik žensk: — V tem slučaju pomeni, da je štita tvojih besed in moledovanj. Želi, da bi jo pustil v miru in se k vragu pobral.

Mladenec: — Kaj pa, če mi pravi, da me ima zelo rada?

Sovražnik žensk: — Kaj takega pravi samo v slučaju nestrpnosti. Vsekakor se te hoče iznebiti, ker se boji, da bi nenadoma ne stopil v nebo tisti, ki ga čaka že ves večer.

Mladenec: — Kaj pa, če pravi, da je smrtno zaljubljena vame?

Sovražnik žensk: — Če kaj takega pravi, je to znamenje, da od dolgačasja ne more več strpeti. Vseled tega te hoče omaniti s sladkimi in priljubljenimi besedami, da bi ji nekaj verjel, kar je tako velika laž, da ji celo sama verjame.

Mladenec: — Kaj pa, če pravi, da me ima tako rada, da bi umrla zame?

Sovražnik žensk: — Potem naroči venec belih rož in jo pusti upariti.

Naši rojaki so pametni in previdni.

V Downtownu živi možak, ki je modrijan svoje vrste.

Kadarkoli ima kaj časa, čita in čita, in si iz tistega, kar je prečital, ustvarja svoje lastne pojme in nazore.

Tako je naprimer opazil v listih vest, da je prohibicijska oblast dovolila zdravnikom po šest kvartov znanja na leto.

Rojak se je zamislil in začel takole modrovati:

— Ja, vsak stan ima svoje križe in težave, tudi zdravniški. Človek bi mislil, da je zdravnik vse dovoljeno, če gre za znanost in za dobrobit človeštva. Pa ni tako, o ne, še zdavnaj ne. Celotno zganja si ne morejo privoščiti kot bi si ga radi. Sama sreča, da nisem študiral in da nisem zdravnik. Šest kvartov zganja na leto, to je vsekakor premalo dosti premalo za tako učene gospode kot so zdravniki. Jaz sem potemtakem dosti na boljšem, ker si ga lahko vsak dan privoščim pol pinta.

Ta je iz Floride. Ne vem, če je resnična, pa je verjetna.

V nekem pokopališču se je imela vršiti zanimiva tekma. Razpisanih je bilo več nagrad, in tisti kopačec, ki bi bil od solnce najbolj ogorel, bi imel dobiti prvo nagrado.

Tekmovalci so se informirali pri ravnatelju:

— Koliko dobi tisti, ki je najbolj zarjavel?

— Petdeset dolarjev — se je glasil odgovor.

— Koliko pa tisti, ki je od solnce čokoladno rjave barve?

— Sto dolarjev.

— Koliko tisti, ki je skoro popolnoma črn?

— Petsto dolarjev.

— In koliko dobi tisti, ki je tako črn, da ga ni mogoče ločiti od zamorca?

— Tisti bo linčan.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE
OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vai Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. P. ČEHOV:

ZIVCI

Arhitekt Dimitrij Osirovski Vaksin se je vrnil v svojo vilo z nenavadno živimi vtisi s spiritistične seje. Ko se je sličil in legal v posteljo, je nehoti razmišljal o vsem, kar je videl in slišal. Same strašne reči! Govorili so bili o mrtvecih, strahovih in pokojnikih. Med drugimi so klicali tudi njegovega strica Klavdija Mironoviča, ki mu je bil nekdo svetlobo, naj za časa izroči hiši svoji ženi, ki se trenutno mudi v Trojici.

— Joj, joj, koliko tajnosti in strašnih reči je v prirodi! — modroval sam s seboj Vaksin, ko je legal v posteljo. A najhujša je ta negotovost, ki človeka popolnoma ubija.

Udarilo je polnoči. Rdeči plamen lučke je obseval ikone in veliko sliko Klavdija Mironoviča, ki je visela prav na nasprotni strani arhitektove postelje.

— Kaj če bi se v to sliko nenadoma vselila duša Klavdija Mironoviča, in bi oživela? Ah kaj, nemumost! Predsodek nezrele pameti!

Vendar se je iz opreznosti Klavdij Mironovič pokril z odejo čez glavo. A glej, zdaj v temi ga je prejel tisti mrlič, ki se je bil obrnil v grobu. Pojavilo se je tudi obličje pokojne ženske, obraz prijateljca, ki se je bil obesil in znana gospodinja, ki se je bila utopila.

Cez nekaj časa je arhitekt pomolil glavo izpod odeje in dihal: — Kakšen vrag me pa jase? Strah me je kakor otroka — za prazen nič.

Tik... tak... tik... tak... je tiktakala ura na steni. Z daljšega pokopališča se je oglasil zvok. Moj Bog, kako žalosten je bil njegov glas! In Vaksina je jela sprejetati mrčavica. Zda... čuj! Tik nad glavo je nekdo dihal. Kdo je? Nič glasu, nič odgovora. A, to je on, etric Klavdij! Šepet... Stopil je iz okvirja!

Vaksin si ni mogel kaj, da ne bi prišel za zvonec in pozvonil. Derrin je dejal zvonček.

Prisla je postrežnica, čemerna in mrmrava ženska, in vprašala: — Dimitrij Osirovski, was wollen Sie?

— Rozalija Karlovna, recite Gavrilu, naj pride k meni. Zakaj ste prišli sami? Kje je Gavrilo?

Gavrila ste poslali v mesto, za Gavrila pa ne vem, kje je nočel. Razen mene ni nikogar v hiši. Was wollen Sie?

— Jaz — hočem reči — on... Prosim vas, stopite bliže, kaj se sra-
— Pojdi k vragu! Rozalija Karlovna!

Nič odziva. Zopet je pokukal v njeno sobo. Toda poštna Nemka ne da besede in smrti, kakor bi žagala drva.

Dimitrij Osirovski si ne ve sveta. V srajci, kakor je, sede na njeno košaro. Misli si pač, da je bolje biti v bližini živega bitja, čeprav bi, kakor pa v bližini slike, ki obrača oči.

— Oh da, saj res, ko pojde sluga v mesto, naj prinese — čakajte no, kaj naj že prinese? Tak sedite vendar! Počakajte, da se spomnim. Se bom že česa domislil!

— Ne bom čakala. Za gospodinja se ne spodbli, da bi stala v sobi moškega.

Rozalija Karlovna se je naglo obrnila in odšla skozi vrata. Vaksina pa je postalo v tistem trenutku sram malodušnosti in je zopet potegnil odejo čez glavo. Minilo je deset minut... potem...

— Zopet jo bom klical, vrag jo vzemi! — je pomislil arhitekt. — Hlinil se bom, da mi je slabo in ji bom vrel prinesel kakršnokoli kapljico. Zakaj — vraga! — stric tam na steni obrača oči.

Vaksin je segel po zvoncec in pozvonil. Čakal je trenutek, dva trenutka, še delj... Nič odziva. Nazadnje je vstal iz postelje in odšel v sami srajci v Nekino sobo.

— Rozalija Karlovna! — jo je jel buditi. — Rozalija Karlovna! Kaj, tako trdno spite pri vragu? Meni... meni... je slabo. Dajte mi kapljice...

Nič odgovora. Tišina vse na okoli. In Dimitrij Osirovski je začel govoriti s samim seboj:

— Čemu ta strahljivost, kadar je gospodar bolan? To je res čudno? Menda ste dovolj stari, da se vam ni treba sramovati, če vas kliče gospodar!

Rozalija se tega izda in reče: — Gospod, povedala bom vse go-
— Kakor hitro se vrne iz Trojice. Tudi tedaj, ko sem služila pri baronu Anzigu — bilo je nekako pred desetimi leti — je prišel baron k meni "po užigalico". Šla sem k baronici in sem ji vse povedala... Kaj pa mislite o meni? Jaz sem pošteno dekle!

— Vrag vzemi vas in vaše pošte-
— Jaz potrebujem kapljice!

— Vaša gospa je dobra, poštna ženska. Morate jo ljubiti. Res, morate! Jaz se ji nočem zameriti, nočem, slišite!

— Rozalija, vi ste budalo! Strašno omejena ženska!

Po teh besedah se je hotel vrniti v svojo sobo, a ni imel moči, da bi bil to izvršil. Kaj je hotel storiti?

Udarilo je dve po polnoči. Na hodnikih je iz vsakega kota bučilo vanj nekaj mrkega, temnega. Glej peklenska, že ga nekaj vleče za rokavi!

— Pojdi k vragu! Rozalija Karlovna!

Nič odziva. Zopet je pokukal v njeno sobo. Toda poštna Nemka ne da besede in smrti, kakor bi žagala drva.

Dimitrij Osirovski si ne ve sveta. V srajci, kakor je, sede na njeno košaro. Misli si pač, da je bolje biti v bližini živega bitja, čeprav bi, kakor pa v bližini slike, ki obrača oči.

— Oh da, saj res, ko pojde sluga v mesto, naj prinese — čakajte no, kaj naj že prinese? Tak sedite vendar! Počakajte, da se spomnim. Se bom že česa domislil!

— Ne bom čakala. Za gospodinja se ne spodbli, da bi stala v sobi moškega.

Rozalija Karlovna se je naglo obrnila in odšla skozi vrata. Vaksina pa je postalo v tistem trenutku sram malodušnosti in je zopet potegnil odejo čez glavo. Minilo je deset minut... potem...

— Zopet jo bom klical, vrag jo vzemi! — je pomislil arhitekt. — Hlinil se bom, da mi je slabo in ji bom vrel prinesel kakršnokoli kapljico. Zakaj — vraga! — stric tam na steni obrača oči.

Vaksin je segel po zvoncec in pozvonil. Čakal je trenutek, dva trenutka, še delj... Nič odziva. Nazadnje je vstal iz postelje in odšel v sami srajci v Nekino sobo.

— Rozalija Karlovna! — jo je jel buditi. — Rozalija Karlovna! Kaj, tako trdno spite pri vragu? Meni... meni... je slabo. Dajte mi kapljice...

Nič odgovora. Tišina vse na okoli. In Dimitrij Osirovski je začel govoriti s samim seboj:

— Čemu ta strahljivost, kadar je gospodar bolan? To je res čudno? Menda ste dovolj stari, da se vam ni treba sramovati, če vas kliče gospodar!

Rozalija se tega izda in reče: — Gospod, povedala bom vse go-
— Kakor hitro se vrne iz Trojice. Tudi tedaj, ko sem služila pri baronu Anzigu — bilo je nekako pred desetimi leti — je prišel baron k meni "po užigalico". Šla sem k baronici in sem ji vse povedala... Kaj pa mislite o meni? Jaz sem pošteno dekle!

— Vrag vzemi vas in vaše pošte-
— Jaz potrebujem kapljice!

— Vaša gospa je dobra, poštna ženska. Morate jo ljubiti. Res, morate! Jaz se ji nočem zameriti, nočem, slišite!

— Rozalija, vi ste budalo! Strašno omejena ženska!

Po teh besedah se je hotel vrniti v svojo sobo, a ni imel moči, da bi bil to izvršil. Kaj je hotel storiti?

Udarilo je dve po polnoči. Na hodnikih je iz vsakega kota bučilo vanj nekaj mrkega, temnega. Glej peklenska, že ga nekaj vleče za rokavi!

— Pojdi k vragu! Rozalija Karlovna!

Nič odziva. Zopet je pokukal v njeno sobo. Toda poštna Nemka ne da besede in smrti, kakor bi žagala drva.

Dimitrij Osirovski si ne ve sveta. V srajci, kakor je, sede na njeno košaro. Misli si pač, da je bolje biti v bližini živega bitja, čeprav bi, kakor pa v bližini slike, ki obrača oči.

— Oh da, saj res, ko pojde sluga v mesto, naj prinese — čakajte no, kaj naj že prinese? Tak sedite vendar! Počakajte, da se spomnim. Se bom že česa domislil!

— Ne bom čakala. Za gospodinja se ne spodbli, da bi stala v sobi moškega.

Rozalija Karlovna se je naglo obrnila in odšla skozi vrata. Vaksina pa je postalo v tistem trenutku sram malodušnosti in je zopet potegnil odejo čez glavo. Minilo je deset minut... potem...

— Zopet jo bom klical, vrag jo vzemi! — je pomislil arhitekt. — Hlinil se bom, da mi je slabo in ji bom vrel prinesel kakršnokoli kapljico. Zakaj — vraga! — stric tam na steni obrača oči.

Vaksin je segel po zvoncec in pozvonil. Čakal je trenutek, dva trenutka, še delj... Nič odziva. Nazadnje je vstal iz postelje in odšel v sami srajci v Nekino sobo.

— Rozalija Karlovna! — jo je jel buditi. — Rozalija Karlovna! Kaj, tako trdno spite pri vragu? Meni... meni... je slabo. Dajte mi kapljice...

Nič odgovora. Tišina vse na okoli. In Dimitrij Osirovski je začel govoriti s samim seboj:

— Čemu ta strahljivost, kadar je gospodar bolan? To je res čudno? Menda ste dovolj stari, da se vam ni treba sramovati, če vas kliče gospodar!

Rozalija se tega izda in reče: — Gospod, povedala bom vse go-
— Kakor hitro se vrne iz Trojice. Tudi tedaj, ko sem služila pri baronu Anzigu — bilo je nekako pred desetimi leti — je prišel baron k meni "po užigalico". Šla sem k baronici in sem ji vse povedala... Kaj pa mislite o meni? Jaz sem pošteno dekle!

— Vrag vzemi vas in vaše pošte-
— Jaz potrebujem kapljice!

— Vaša gospa je dobra, poštna ženska. Morate jo ljubiti. Res, morate! Jaz se ji nočem zameriti, nočem, slišite!

— Rozalija, vi ste budalo! Strašno omejena ženska!

Po teh besedah se je hotel vrniti v svojo sobo, a ni imel moči, da bi bil to izvršil. Kaj je hotel storiti?

Udarilo je dve po polnoči. Na hodnikih je iz vsakega kota bučilo vanj nekaj mrkega, temnega. Glej peklenska, že ga nekaj vleče za rokavi!

— Pojdi k vragu! Rozalija Karlovna!

Nič odziva. Zopet je pokukal v njeno sobo. Toda poštna Nemka ne da besede in smrti, kakor bi žagala drva.

Dimitrij Osirovski si ne ve sveta. V srajci, kakor je, sede na njeno košaro. Misli si pač, da je bolje biti v bližini živega bitja, čeprav bi, kakor pa v bližini slike, ki obrača oči.

— Oh da, saj res, ko pojde sluga v mesto, naj prinese — čakajte no, kaj naj že prinese? Tak sedite vendar! Počakajte, da se spomnim. Se bom že česa domislil!

— Ne bom čakala. Za gospodinja se ne spodbli, da bi stala v sobi moškega.

Rozalija Karlovna se je naglo obrnila in odšla skozi vrata. Vaksina pa je postalo v tistem trenutku sram malodušnosti in je zopet potegnil odejo čez glavo. Minilo je deset minut... potem...

— Zopet jo bom klical, vrag jo vzemi! — je pomislil arhitekt. — Hlinil se bom, da mi je slabo in ji bom vrel prinesel kakršnokoli kapljico. Zakaj — vraga! — stric tam na steni obrača oči.

Vaksin je segel po zvoncec in pozvonil. Čakal je trenutek, dva trenutka, še delj... Nič odziva. Nazadnje je vstal iz postelje in odšel v sami srajci v Nekino sobo.

— Rozalija Karlovna! — jo je jel buditi. — Rozalija Karlovna! Kaj, tako trdno spite pri vragu? Meni... meni... je slabo. Dajte mi kapljice...

Nič odgovora. Tišina vse na okoli. In Dimitrij Osirovski je začel govoriti s samim seboj:

— Čemu ta strahljivost, kadar je gospodar bolan? To je res čudno? Menda ste dovolj stari, da se vam ni treba sramovati, če vas kliče gospodar!

Rozalija se tega izda in reče: — Gospod, povedala bom vse go-
— Kakor hitro se vrne iz Trojice. Tudi tedaj, ko sem služila pri baronu Anzigu — bilo je nekako pred desetimi leti — je prišel baron k meni "po užigalico". Šla sem k baronici in sem ji vse povedala... Kaj pa mislite o meni? Jaz sem pošteno dekle!

— Vrag vzemi vas in vaše pošte-
— Jaz potrebujem kapljice!

— Vaša gospa je dobra, poštna ženska. Morate jo ljubiti. Res, morate! Jaz se ji nočem zameriti, nočem, slišite!

— Rozalija, vi ste budalo! Strašno omejena ženska!

Po teh besedah se je hotel vrniti v svojo sobo, a ni imel moči, da bi bil to izvršil. Kaj je hotel storiti?

Udarilo je dve po polnoči. Na hodnikih je iz vsakega kota bučilo vanj nekaj mrkega, temnega. Glej peklenska, že ga nekaj vleče za rokavi!

— Pojdi k vragu! Rozalija Karlovna!

Nič odziva. Zopet je pokukal v njeno sobo. Toda poštna Nemka ne da besede in smrti, kakor bi žagala drva.

Dimitrij Osirovski si ne ve sveta. V srajci, kakor je, sede na njeno košaro. Misli si pač, da je bolje biti v bližini živega bitja, čeprav bi, kakor pa v bližini slike, ki obrača oči.

— Oh da, saj res, ko pojde sluga v mesto, naj prinese — čakajte no, kaj naj že prinese? Tak sedite vendar! Počakajte, da se spomnim. Se bom že česa domislil!

— Ne bom čakala. Za gospodinja se ne spodbli, da bi stala v sobi moškega.

Rozalija Karlovna se je naglo obrnila in odšla skozi vrata. Vaksina pa je postalo v tistem trenutku sram malodušnosti in je zopet potegnil odejo čez glavo. Minilo je deset minut... potem...

— Zopet jo bom klical, vrag jo vzemi! — je pomislil arhitekt. — Hlinil se bom, da mi je slabo in ji bom vrel prinesel kakršnokoli kapljico. Zakaj — vraga! — stric tam na steni obrača oči.

Vaksin je segel po zvoncec in pozvonil. Čakal je trenutek, dva trenutka, še delj... Nič odziva. Nazadnje je vstal iz postelje in odšel v sami srajci v Nekino sobo.

— Rozalija Karlovna! — jo je jel buditi. — Rozalija Karlovna! Kaj, tako trdno spite pri vragu? Meni... meni... je slabo. Dajte mi kapljice...

Nič odgovora. Tišina vse na okoli. In Dimitrij Osirovski je začel govoriti s samim seboj:

— Čemu ta strahljivost, kadar je gospodar bolan? To je res čudno? Menda ste dovolj stari, da se vam ni treba sramovati, če vas kliče gospodar!

Rozalija se tega izda in reče: — Gospod, povedala bom vse go-
— Kakor hitro se vrne iz Trojice. Tudi tedaj, ko sem služila pri baronu Anzigu — bilo je nekako pred desetimi leti — je prišel baron k meni "po užigalico". Šla sem k baronici in sem ji vse povedala... Kaj pa mislite o meni? Jaz sem pošteno dekle!

— Vrag vzemi vas in vaše pošte-
— Jaz potrebujem kapljice!

— Vaša gospa je dobra, poštna ženska. Morate jo ljubiti. Res, morate! Jaz se ji nočem zameriti, nočem, slišite!

— Rozalija, vi ste budalo! Strašno omejena ženska!

Po teh besedah se je hotel vrniti v svojo sobo, a ni imel moči, da bi bil to izvršil. Kaj je hotel storiti?

Udarilo je dve po polnoči. Na hodnikih je iz vsakega kota bučilo vanj nekaj mrkega, temnega. Glej peklenska, že ga nekaj vleče za rokavi!

— Pojdi k vragu! Rozalija Karlovna!

Nič odziva. Zopet je pokukal v njeno sobo. Toda poštna Nemka ne da besede in smrti, kakor bi žagala drva.

Dimitrij Osirovski si ne ve sveta. V srajci, kakor je, sede na njeno košaro. Misli si pač, da je bolje biti v bližini živega bitja, čeprav bi, kakor pa v bližini slike, ki obrača oči.

— Oh da, saj res, ko pojde sluga v mesto, naj prinese — čakajte no, kaj naj že prinese? Tak sedite vendar! Počakajte, da se spomnim. Se bom že česa domislil!

— Ne bom čakala. Za gospodinja se ne spodbli, da bi stala v sobi moškega.

Rozalija Karlovna se je naglo obrnila in odšla skozi vrata. Vaksina pa je postalo v tistem trenutku sram malodušnosti in je zopet potegnil odejo čez glavo. Minilo je deset minut... potem...

— Zopet jo bom klical, vrag jo vzemi! — je pomislil arhitekt. — Hlinil se bom, da mi je slabo in ji bom vrel prinesel kakršnokoli kapljico. Zakaj — vraga! — stric tam na steni obrača oči.

Vaksin je segel po zvoncec in pozvonil. Čakal je trenutek, dva trenutka, še delj... Nič odziva. Nazadnje je vstal iz postelje in odšel v sami srajci v Nekino sobo.

— Rozalija Karlovna! — jo je jel buditi. — Rozalija Karlovna! Kaj, tako trdno spite pri vragu? Meni... meni... je slabo. Dajte mi kapljice...

Nič odgovora. Tišina vse na okoli. In Dimitrij Osirovski je začel govoriti s samim seboj:

— Čemu ta strahljivost, kadar je gospodar bolan? To je res čudno? Menda ste dovolj stari, da se vam ni treba sramovati, če vas kliče gospodar!

Rozalija se tega izda in reče: — Gospod, povedala bom vse go-
— Kakor hitro se vrne iz Trojice. Tudi tedaj, ko sem služila pri baronu Anzigu — bilo je nekako pred desetimi leti — je prišel baron k meni "po užigalico". Šla sem k baronici in sem ji vse povedala... Kaj pa mislite o meni? Jaz sem pošteno dekle!

— Vrag vzemi vas in vaše pošte-
— Jaz potrebujem kapljice!

— Vaša gospa je dobra, poštna ženska. Morate jo ljubiti. Res, morate! Jaz se ji nočem zameriti, nočem, slišite!

— Rozalija, vi ste budalo! Strašno omejena ženska!

Po teh besedah se je hotel vrniti v svojo sobo, a ni imel moči, da bi bil to izvršil. Kaj je hotel storiti?

Udarilo je dve po polnoči. Na hodnikih je iz vsakega kota bučilo vanj nekaj mrkega, temnega. Glej peklenska, že ga nekaj vleče za rokavi!

— Pojdi k vragu! Rozalija Karlovna!

Nič odziva. Zopet je pokukal v njeno sobo. Toda poštna Nemka ne da besede in smrti, kakor bi žagala drva.

Dimitrij Osirovski si ne ve sveta. V srajci, kakor je, sede na njeno košaro. Misli si pač, da je bolje biti v bližini živega bitja, čeprav bi, kakor pa v bližini slike, ki obrača oči.

— Oh da, saj res, ko pojde sluga v mesto, naj prinese — čakajte no, kaj naj že prinese? Tak sedite vendar! Počakajte, da se spomnim. Se bom že česa domislil!

— Ne bom čakala. Za gospodinja se ne spodbli, da bi stala v sobi moškega.

Rozalija Karlovna se je naglo obrnila in odšla skozi vrata. Vaksina pa je postalo v tistem trenutku sram malodušnosti in je zopet potegnil odejo čez glavo. Minilo je deset minut... potem...

— Zopet jo bom klical, vrag jo vzemi! — je pomislil arhitekt. — Hlinil se bom, da mi je slabo in ji bom vrel prinesel kakršnokoli kapljico. Zakaj — vraga! — stric tam na steni obrača oči.

Vaksin je segel po zvoncec in pozvonil. Čakal je trenutek, dva trenutka, še delj... Nič odziva. Nazadnje je vstal iz postelje in odšel v sami srajci v Nekino sobo.

— Rozalija Karlovna! — jo je jel buditi. — Rozalija Karlovna! Kaj, tako trdno spite pri vragu? Meni... meni... je slabo. Dajte mi kapljice...

Nič odgovora. Tišina vse na okoli. In Dimitrij Osirovski je začel govoriti s samim seboj:

— Čemu ta strahljivost, kadar je gospodar bolan? To je res čudno? Menda ste dovolj stari, da se vam ni treba sramovati, če vas kliče gospodar!

Rozalija se tega izda in reče: — Gospod, povedala bom vse go-
— Kakor hitro se vrne iz Trojice. Tudi tedaj, ko sem služila pri baronu Anzigu — bilo je nekako pred desetimi leti — je prišel baron k meni "po užigalico". Šla sem k baronici in sem ji vse povedala... Kaj pa mislite o meni? Jaz sem pošteno dekle!

— Vrag vzemi vas in vaše pošte-
— Jaz potrebujem kapljice!

— Vaša gospa je dobra, poštna ženska. Morate jo ljubiti. Res, morate! Jaz se ji nočem zameriti, nočem, slišite!

— Rozalija, vi ste budalo! Strašno omejena ženska!

Po teh besedah se je hotel vrniti v svojo sobo, a ni imel moči, da bi bil to izvršil. Kaj je hotel storiti?

Udarilo je dve po polnoči. Na hodnikih je iz vsakega kota bučilo vanj nekaj mrkega, temnega. Glej peklenska, že ga nekaj vleče za rokavi!

— Pojdi k vragu! Rozalija Karlovna!

Nič odziva. Zopet je pokukal v njeno sobo. Toda poštna Nemka ne da besede in smrti, kakor bi žagala drva.

Dimitrij Osirovski si ne ve sveta. V srajci, kakor je, sede na njeno košaro. Misli si pač, da je bolje biti v bližini živega bitja, čeprav bi, kakor pa v bližini slike, ki obrača oči.

— Oh da, saj res, ko pojde sluga v mesto, naj prinese — čakajte no, kaj naj že prinese? Tak sedite vendar! Počakajte, da se spomnim. Se bom že česa domislil!

— Ne bom čakala. Za gospodinja se ne spodbli, da bi stala v sobi moškega.

Rozalija Karlovna se je naglo obrnila in odšla skozi vrata. Vaksina pa je postalo v tistem trenutku sram malodušnosti in je zopet potegnil odejo čez glavo. Minilo je deset minut... potem...

— Zopet jo bom klical, vrag jo vzemi! — je pomislil arhitekt. — Hlinil se bom, da mi je slabo in ji bom vrel prinesel kakršnokoli kapljico. Zakaj — vraga! — stric tam na steni obrača oči.

Vaksin je segel po zvoncec in pozvonil. Čakal je trenutek, dva trenutka, še delj... Nič odziva. Nazadnje je vstal iz postelje in odšel v sami srajci v Nekino sobo.

— Rozalija Karlovna! — jo je jel buditi. — Rozalija Karlovna! Kaj, tako trdno spite pri vragu? Meni... meni... je slabo. Dajte mi kapljice...

Nič odgovora. Tišina vse na okoli. In Dimitrij Osirovski je začel govoriti s samim seboj:

— Čemu ta strahljivost, kadar je gospodar bolan? To je res čudno? Menda ste dovolj stari, da se vam ni treba sramovati, če vas kliče gospodar!

